

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.

Manuscrise nu se înapoiază

Cu 1-a Ianuarie v. 1888

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile, cu toate că formatul ziarului va fi considerabil mărit, rămân tot cele de până acum și sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenti sunt rugați a ne comunica eventual pre lângă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășile, în cari li s'a trimis ziarul până acuma.

Administrațiunea ziarului
„Tribuna“.

Sibiu, 24 Decembrie st. v.

Scirile sosite în timpul celor din urmă câteva zile sunt mai mult ori mai puțin pacifice.

Ce-i drept, încordarea dintre monarhia noastră și Rusia n'a încetat încă, e însă destul, că nici nu s'a mai înăspriț, ci pare din contră, a mai fi slăbit.

În același timp s'a produs un fel de apropiere între Rusia și Germania. Publicarea falsificatelor de acte diplomatice a pus un bun efect în Germania, ear' atitudinea hotărâtă a presei oficiale și a celei oficioase din Germania față cu principele Ferdinand a mai domolit spiritele în Rusia.

Astfel situațiunea e mai lămurită ca înainte de sărbători.

Scim astăzi cu toată pozitivitatea, ceea-ce mai înainte era numai o presupunere, că Germania nu susține starea de

lucruri creată în Bulgaria prin urcarea în scaun a prințului Ferdinand de Coburg. Nu poate deci să existe, în ceea-ce privește Bulgaria, un conflict între Germania și Rusia.

Deodată cu aceste s'a lămurit și atitudinea monarhiei noastre față cu actuala stare de lucruri din Bulgaria prin răspunsul, pe care prințul Ferdinand de Coburg-Saxa l'a primit dela Maiestatea Sa la depeșa de felicitare, pe care o trimisese ca principe al Bulgariei.

Nu este deci actualul principe al Bulgariei susținut față cu Rusia nici din Berlin, nici din Viena.

Singure cercurile politice din Budapesta mai stăruie pre lângă principele Ferdinand. Chiar și aici însă guvernamentalii sunt rezervați și numai opoziționalii se pronunță pe față. Urmarea firească e, că în cele din urmă câteva zile presa germană a pornit o campanie contra politicilor maghiari, cari ar fi voind să împingă monarhia într'un războiu cu Rusia.

În fața acestei afirmațiuni, presa oficioasă din Budapesta se mărginesc la tânguiri pline de amărăciune în ceea-ce privește alianța Germaniei, încât organele opozițiunii așa numite moderate ele singure susțin ceea-ce în Germania se numește politica maghiară.

Judecând din punctul de vedere al celor-ce fac politica aceasta, relațiunile dintre monarhia noastră și țările din Orient atîrnă cu desăvîrșire de atitudinea Germaniei.

Încă sînt acum vre-o două luni ni se spunea în coloanele ziarului „Pesti Napló“, că România nu va lua parte la războiu contra monarhiei noastre, deoarece Germania este aliata monarhiei noastre și atitudinea României e hotărâtă din Berlin.

Acum, după-ce atitudinea Germaniei s'a precisat față cu cestiunea Bulgariei, politicii din Budapesta se pronunță și mai lămurit.

„Budapester Tagblatt“, vorbind despre concentrările făcute de Rusia în

Basarabia, nu admite, ceea-ce se credea, că aceste concentrări sînt îndreptate contra României, nici că România va rămâne neutră, ci crede că este mai probabilă o cooperare a armatei române cu cea rusească. Stăruie deci din nou să se iee măsuri pentru apărarea Ardealului.

De astădată însă, organul partidului opozițional moderat nu se mărginesc la România, ci trece mai departe și stăruie, ca să se iee măsuri și față cu Serbia și Muntenegru.

Căci, — ȳice el, — dacă Rusia ar face încercarea de a scoate pe Austro-Ungaria din Bosnia și Erțegovina, aceasta nu s'ar pute înțempla decât cu conlucrarea României, a Serbiei și a Muntenegrului.

Am avè deci să susținem un războiu, în care Rusia ne-ar ataca despre Nord, România, Serbia și Muntenegru despre răsărit și Sud, ear' aliații, Germania și Italia, ar sta ca nise spectatorii indiferenți.

E evident, că într'un asemenea războiu nu se va avînta monarhia noastră, și pentru ori-și-ce om mai rezonabil ca politicii din Budapesta chiar și numai singură împregiurarea, că nu s'au luat măsuri pentru apărarea Ardealului, a Bosniei și a Erțegovinei, e destulă dovadă că politica monarhiei noastre nu este ofensivă față cu țările din Orient.

Credem și noi, că nici România, nici Serbia, nici Muntenegru nu vor jertfi sînge și avere pentru susținerea actualei stări de lucruri din Bulgaria. Dacă deci un războiu ar izbucni numai și numai pentru-ca prințul Ferdinand să rămână principe al Bulgariei, în adevăr monarhia noastră ar avè cuvinte să iee măsurile de precauțiune, pe care le cer opoziționalii moderați din Budapesta. Nu se iau însă aceste măsuri fiindcă nu e în perspectivă războiul, pe care îl prevăd politicii din Budapesta.

Prințul Ferdinand, ori-și-cât de iubit li-ar fi politicilor maghiari, e rău vădut în Orient, e părăsit de toate puterile occidentale și e urgisit de Rusia: el va trebui să cadă.

Vorba e numai, cum se vor pune lucrurile la cale după retragerea lui.

Și noi tot mai sperăm, ba mai vîrtos acum sperăm, că această punere la cale se va face fără vîrsare de sînge și fără-ca interesele monarhiei noastre să sufere vre-o jignire.

Corespondență din Viena.

Viena, 7 Ianuarie n. 1887.

În zilele din urmă s'au ivit interesante și caracteristice evenimente. Partida guvernului a mers la ministrul-president Tisza, pentru al felicitarea de anul nou.

Contele Bánffy a declarat, că „națiunea“ are toată încrederea în Tisza, că voește pacea, însă la cas, cînd existența și onoarea ei va fi amenințată, de nici un sacrificiu nu se va feri. Ce „națiune“ a înțeles contele Bánffy, despre aceasta nu ne-a spus nimic.

Dacă a înțeles poate pe Români, sau pe Slavi, atunci trebuie să ne întrebăm, că de unde a primit imputernicirea de a vorbi în numele lor.

Înțelege contele Bánffy sub expresiunea „națiune“ singuratica națiune maghiară, atunci nu credem să fie de ajuns, dacă numai ea singură are încredere și numai ea e gata pentru ori-ce sacrificiu.

Însă nici chiar în numele națiunii maghiare, oratorul partidei guvernamentale, contele Bánffy, n'a avut dreptul de a vorbi, căci națiunea maghiară e în numeroase partiduri desbinată, din cari partida guvernului numai una e.

Vedem deci că se face un fel de us de expresiunea „națiune“, care mai corect l'am pute numi „abus“.

Conducătorii taberii maghiare vorbesc totdeauna în numele „națiunii“ fără de a ne da deslășiri despre această „națiune“, pe cînd ei numai în numele partidului lor au dreptul de a vorbi.

Tisza a luat Croația drept exemplu pentru a documenta, că „națiunea“ se află pe calea înaintării.

Cum stă cu situațiunea în Croația și de ce atitudini e însuflețit poporul croat, o scim noi prea bine.

Mai există singuratece voci, a ȳis domnul Tisza, care neagă dreptul de existență al statului ungăr, aceste voci însă sînt silite de a-și lua refugiul în străinătate, și din aceasta dl ministru-president deduce, că ideea de stat maghiar să întărească.

Că nu rezultă și altă concluziune din acest fapt, lăsăm în judecata cetitorilor.

Dl Tisza a vorbit și despre pericolul de războiu și în această privință s'a ivit un ciudat

Foița „Tribunei“.

Mulțumita colacului după colinde.

Multe datine frumoase are poporul nostru la sfințele sărbători ale Crăciunului. Una din aceste cea mai însemnată este datina cum se face colindatul, care diferesece încâtva după sate și după ȳinuturi.

Nu voi să mă ocup de astădată cu aceste, ci mă mărginesc a publica două așa numite mulțumite, după-ce colindătorii își sfîrșesc colinda, care se rostesc prin satele dela Turda spre munți (pădureni).

Cea dintăiu este mulțumita colacului, ce o ȳice feciorii juni.

În preseara Crăciunului, înainte de a se întunece, se adună junii cari voesc să colinde toți la unul dintre ei ca să se sfătuească; aici se înțelege mai întăiu, care colindă au să le colinde prin sat, apoi după-ce în privința aceasta s'au înțeles își aleg pe unul dintre ei, de obicei pe cel mai isteț, de mulțumitor, care după-ce s'a gătat colinda are să ȳină mulțumita pentru dăruirile ce le primesc, acesta, adecă mulțumitorul este totodată și capul colindătorilor, tot aici își aleg ei pe unul care să poarte sacul cu colacii, pe care îl numesc „cal“; acesta este de obicei unul mai nătîng, mai prostuț, de care tine-rețul atât feciorii, cât și fetele din sat își fac haz.

După-ce se înserează pleacă la colindat și în fiecare casă fi așteaptă cu colacul pe masă; ear' ici și colo li se mai dă și câte un picior de porc din porc de Crăciun.

Colindătorii intră și colindă colinda și apoi mulțumitorul adresându-se cătră soții lui începe astfel:

Stați frați și ascultați
Vede-v'ăș umflați
De pită prăjită
Cu carne friptă.

Că jupănel gazdă:

De o săptămână
De o lună,
Pe aceasta ȳi bună,
Ne tot așteaptă cu porțile deschise,
Cu mese întinse,
Cu făclii aprinse,
Cu un colac de grău frumos
Pelița lui Christos.
Dar' nouă nu ni se pare
Că-i colac de grău frumos,
Pelița lui Christos,
Ci ni se pare că e
Stogul
Cu totul.

De ar fi stogul cu totul, rău ar fi de noi; că în paie ne-am împedeca

Cu țepele ne-am înțepa
Cu pleava ne-am îneca.

Dar' fraților, colacul nu se face,

De aici până la moară

Cu botițuța subsuoară.

Că a avut jupănel gazdă,

Doisprezece junci

Cu coarnele lungi,

La unghii despicați

Și-a acățat plug după ei.

Și a eșit într'un deal la Ierusalim și a arat

Cruciș

Curmeziș

Mai vîrtos lungiș.

Plugul restorna brazdă neagră, gazda revărsa grău roșu.

Și a dat Dumneȳeu

O ploaie rară

Din spre a noastră țeară.

Ploaia îl ploua,

Soarele-l cocea,

Dȳeu îl făcea.

Și a auȳit gazda din mine, că n'a avut din cine, că 'i-s'a copt grăul.

Și s'a strins gazda, feții cu toții și au mers cu nise fieri cărligațele cu dinții ca ai verveței.*)

Și a tăiat din paiu în mănunchiu, din mănunchiu în snop, din snop în claie, din claie în car, din car pe stog.

Cînd a fost la bearta stogului a stat gazda locului.

*) Secerea.

Și 'și-a făcut de lege

Ca cum l'ar sci alege.

Avea gazda un sluguȳă,

De-l chema Georgiȳă.

Acela scia în vecinei,

Nise mesterei

Cu lemne, hodroleme

Cu grumaz de pele

Vai și amar cine da cu ele*)

Meșterei vin

Cu măturii andriș

Grebla cornean

Și felezeu mestecan

Apoi îl bat îl răsbat și răsfoae până îl scot din paie, îl felezeș și-l greblează până îl scot afară din pleavă.

Apoi cu una ca lingura gurii**)

Îl aruncă 'n gura șurii,

Grăul cade pe pămînt

Pleava fuge flușturând.

Cînd e vraf grămadă, aude găzdoaia din cine aude, aude din mine, că grăul e ales. — Ia ciurul și vine în șură, și tot cerne, ciuru, buru, ciuru buru, — apoi îl pune în sac, eu sacul pe umăr.

De aici până la moară

Cu botițuța subsuoară,

Pe uliță mergînd

Toți cîinii lătrînd.

*) Îmblăcii. Îmblătitorii sînt de obicei oameni săraci.

**) Venturească.

eveniment. Dumineca trecută s'a comunicat din Pesta pe cale telegrafică cuvânt de cuvânt vorbirea d-lui Tizza și s'a aflat în aceasta și pasagiul, că el (Tizza) e de o credință cu aceia, cari cred în pericolul de război. În sensul acesta s'a publicat vorbirea în ediția de dimineață și ameași a foilor de aici.

Numai Luni pe la ameași s'a făcut cunoscut, că s'a lăsat cuvântul „nu“ afară în numita depeșă, că dl Tizza a susținut tocmai contrariul. În urma acestei corecțiuni Tizza a dis, că el nu e de o credință cu aceia, cari cred în pericolul de război. E semnificativ, că și președintele dietei ungare a vorbit în sens războinic. A dis, că și dînsul privește impregiurările într'o lumină sinistră.

S'a lăsat cumva și în vorbirea d-lui Pechy cuvântul „nu“ afară, a dis poate și el, că nu privește actuala situațiune într'o lumină sinistră? Corectura ce s'a făcut în vorbirea lui Tizza prin cuvântul „nu“, nu e deci de ajuns clarificată. Mulți sînt de credință, că corectura aceasta ar sta în legătură cu schimbarea situațiunii între Berlin și Petersburg.

„Reichsanzeiger“ din Berlin a declarat, că Țarul ar fi fost în drept, considerând politica germană cu două limbi și neonestă, cât timp a fost încredut în adevărul actelor subternute, și până când a fost convins despre protejerea candidaturii principelui de Coburg din partea Germaniei.

Jurnalul din Petersburg „Novoje Vremia“ a luat deja cu mulțumire act despre declarațiunile „Reichsanzeiger“-ului. Între Berlin și Petersburg au început dară desarmările diplomatice, pe când politici maghiari se află într'o poziție înaintată. O astfel de situațiune nu e avantajoasă. Noi nu putem trece cu vederea, că politici maghiari nu s'au angajat pe ei singuri, ci și interesele monarhiei.

Aceasta s'a arătat deja în ultimele sesiuni ale delegațiunilor, în cari oratorii maghiari au vorbit într'un ton ca-și-cînd armata germană ar fi gata a intra în foc cu Rusia pentru interesele Maghiarilor.

Acum s'au dezvoltat evenimentele de tot altfel.

Pe noi nu ne poate surprinde aceasta, fiindcă am prevădut-o și am spus-o de atunci.

În vedere, că Germania și-a schimbat ținuta, politici maghiari asemenea vor fi siliți a se retrage.

Ministrul-president unguresc a primit la anul nou o înaltă distincțiune prusiană. Se speră deci în Berlin, că Maghiarii nu și vor pierde încrederea în cabinetul din Berlin, dacă acesta va părăsi punctul de vedere maghiar în cestiunea bulgară.

Noi de facto nu ne mai îndoim, că bunele relațiuni între Berlin și Pesta nu se vor tulbura, chiar și când va ajunge de nou la putere curentul rusofil în Germania.

Politicii maghiari ar pute căuta puterea lor, punându-se în bune relațiuni cu popoarele nemaghiare din Ungaria, Transilvania și Croația. Calea aceasta le stă deschisă.

Însă ei nu vor să o calce. Ei prefer a aspira la favorul cabinetului berlinez. Causa acesteia nu vom a o discuta.

Precum-că aceasta silesce pe popoarele din Ungaria, Transilvania și Croația de a-și trage

consecvențele lor, e de sine înțeles și pe nimeni nu va surprinde.

Ținuta acestor popoare e numai o consecvență logică a ținutei Maghiarilor, și cu cât mai decisi se dau Maghiarii pe față, cu atât mai mult sînt și acele popoare silit de a-și manifesta cu aceeași firmă rezoluțiune ideile lor.

Revista politică.

Sibiu, 28 Decembrie st. v.

Situația generală nu s'a schimbat întru nimic de Vineri încoace. Ministrii austriaci și ungari au conferențiat zilele aceste în Viena, și rezultatul acestor conferențe sînt nisece măsuri impuse mai mult de firea lucrului decât de situația externă. După-ce armata austriacă precum și ambele miliții vor fi provădute cu nouele puști cu repetiție, s'a aflat de lipsă chemarea sub arme a tuturor rezerviștilor, spre a se exercita în manuirea acestor puști. Începutul s'a și făcut cu două corpuri de armată. Astfel ambele guverne, în decursul conferențelor comue ce s'au ținut în Viena, au hotărît a presenta cât mai îngrabă legiștilor un proiect de lege, prin care se enunță, că după trebuință toți rezerviștii armatei comue, precum și cele două miliții se pot convoca la o deprindere de arme de cel mult șapte zile, spre a se exercita cu noua pușcă cu repetiție, fără-ca aceasta convocare să se socotească drept o deprindere de arme.

Articolii de sărbători ai diarelor rusesci tac asupra politicii. Numai „Novosti“ se teme, că pericolul nu e înlăturat, cătă vreme cei din Viena se nivesc a stoarce dela Rusia concesiuni și nu vor să se împace cu restabilirea tractatelor. Firma atitudine a Rusiei e mai bună garanță de pace ca ori-ce concesiune. Polemisând în contra diarelor „Pester Lloyd“, „Garașdanin“ formulează astfel dorințele Rusiei: „Austro-Ungaria reclamă în Orient aceleași drepturi, pe cari le acordă și Rusiei; ea ar trebui să renunțe la politica ei cu două limbi și să admită, ca Slavii să prefere înfrățirea prieteniei Rusiei celei a Austro-Ungariei. Ce e drept, diplomația austriacă are o poziție grea față cu Maghiarii, dar oamenii se gîndească, că Rusia nu va juca de două ori rolul dela 1848.“

După „National Zeitung“ Rusia ar cere, afară de îndepărtarea prințului de Coburg din Bulgaria, ca succesul aceluia să aparțină bisericii ortodoxe. Apoi acela să fie încungiurat de garanții pentru menținerea relațiunilor cu Rusia, bunăoară să se aducă din nou în Bulgaria un ministru de război rusesc și oficeri rusesci. Foaia din cestiune ține, că toate puterile, inclusive Austro-Ungaria, sînt de acord cu cele două puncte dintăiu, dar e de părere, că cestiunea garanției este plină de dificultăți interne și externe.

„Le Nord“ din Bruxelles aduce în numărul seu din urmă o revistă a evenimentelor din anul expirat, exprimându-se asupra actelor falsificate ce

le-a publicat „Reichsanzeiger-ul“ german în următorul mod: „Se poate da expresiune așteptării sigure, că Europa își va regăsi liniștea acum după demascarea unor anumiți șarlatani, cari voiau să producă o conflagrațiune europeană generală, încercând să ducă în rătăcire pe Țarul cu privire la politica germană. Pentru pace e indiferent, dacă aceia, cari au redigeat actele falsificate și le-au vîrît în mâinile Țarului, își vor afla ori nu pe deapsa binemeritată. O singură bucurie trebuie să producă impregiurarea, că raportul dintre Rusia și Germania, care atîta timp a dat privilegiu la temeri serioase, s'a lămurit încâtva. Dacă toate guvernele ar urma poruncilor sincerității, aceasta ar fi cea mai bună garanță pentru o pace, a cărei menținere o doarece ori-și-cine, și ar fi o nebunie a vorbi de un război iminent“. Misiunea principală a puterilor ar fi acum, continuă „Le Nord“, înlăturarea Imbroglionului bulgar, care, în tocmă ca un Mene tekel, amenință mereu pacea. La toată întemplantarea cestiunea bulgară e mai departe ca ori-și-cînd de o rezolvare. Bulgaria se află astăzi în posesiunea unui usurpator, care exerciază stăpînirea, călcînd în picioare tractatele. Numai spriginul mai mult ori mai puțin pe față al unor puteri îl mai țin la cărmă, dar în ziua, când îi va lipsi acest sprigin și toate puterile îi vor detrage spriginul, executînd sincer tractatul de Berlin, el se va resturna sub indiferentismul și dușmănia poporului bulgar, și prin aceasta s'ar deschide calea spre o rezolvare rațională și legală a crizei, ce neliniștesce de doi ani încoace pe Europa.

„Kölnische Zeitung“ a fost adus scirea, că guvernul rusesc ar fi dat ordin, ca soldații cei mai bătrîni dela corpul de gardă să se concedieze la 30 Ianuarie v. Aceasta concediere se întemplantă dată, observă „Kölnische Zeitung“, la începutul lui Martie n. Cu toate, că după cât scim noi, serviciul militar în Rusia se începe cu 1 Ianuarie v. și se sfîrșese cu 31 Decembrie v., concedierea soldaților, acum în fața actualii situații, nu poate decât să fie un pas, ce va servi mult la liniștirea spiritelor.

După o depeșă ce am primit-o a doua zi de Crăciun, gendarmeria bulgară a împrăsciat în aceeași zi la Burgos o ceată de Muntenegrini. Conducătorul aceleia a fost faimosul căpitan rusesc Nabacoff, Muntenegrinii au pierdut 12 morți și un prinsonier, gendarmii un singur mort. „Pol. Corr.“ primesce acum din isvor bulgar împărțirea, că puciuil căpitanului. Nabacoff n'a surprins de loc pe guvernul bulgar. Din contră el a prevădut o asemenea încercare la un punct oare-care al termurului mării. Faptul este, că în cele din urmă două săptămîni s'a expedit la Varna și Burgos o mulțime de tunuri și munițiune din fortărețele dunărene și s'au înăsprit dispozițiunile pentru controlul termurilor Mării-negre.

tipografia sa. A lăsat și o familie numeroasă fără de nici o altă avere. I-a rămas în viață o văduvă, jumătate crunt sfîșiată din ființa lumească a răposatului ei soț; i-au rămas șapte copii, din cari cel mai mic este un prunc de doi ani și jumătate.

Pentru toți acestia el era pe lume bună și îngrijitoare provădintă; el era unicul stălp al casei. Sub blînda, temeinică și dreaptă lui ocrotire toți trăiau iubindu-l, toți rîzîmîndu-se cu deplină și dragăstoasă încredere pe a lui blăjînată țarie, pe a lui vrednicie de bărbat demn și onest, de muncitor inteligent și neobosit.

Un trăsnet sdrobitor a fost pentru aceea familie moartea capului ei! Când nevasta, copii și rudele abia se treziră din acea năprasnică isbire a relei soarte, când ei cătară în jurule iată d-nilor colegi ce le spunea lor și nouă — cătorva din cei-ce il cunosceam, îl prețuim și îl iubim, — eată ce ne spunea dînsul cu limbă de moarte, prin câteva rînduri scrise încă de acum patru ani și jumătate, negreșit într'un moment fioros, când el întrevedu că într'o zare apropiată cumplitul ceas, în care avea să năpus-tească fără a sa voce pe toți aceia, pentru cari ființa lui era singurul sprigin pe pămînt.

Atunci el a scris următoarele cuvinte, testamentul unui om bun, drept, modest și sărac, dar încredător, ca toți oamenii virtuoiși în sentimentele de afecțiune și de compătîmire ale semenilor sei.

Un lucru fără de rost.

Mai primim drept răspuns la întîmpinarea publicată de dl avocat Iosif Crișianu cu intervenirea judecătoriei următoarele lămuriri:

Munții-apuseni, Abrud 3 Ian. n. 1888.

A scris un mare neadevăr dl avocat I. Crișianu, afirmînd în răspunsul publicat în Nr. 288 al „Tribunei“, că la cina de adio a deputatului guvernamental din Abrud „a luat parte mai mult decât jumătate din inteligența română din Abrud.“ Neadevărul l'a potențat adăogînd, că această majoritate s'ar fi rezolvat la participare numai „după-ce s'a negat din toate părțile, că prin aceea s'ar lucra contra intereselor naționale.“

Dacă dl Crișianu, afară de domnia-sa numai pe comerciantul D. Bălossu îl consideră de inteligent în Abrud, atunci a putut să aibă dreptate; este însă de oște cunoscut, că opidul Abrud, afară de avocați, se bucură de o frumoasă canună de preoți, învățători, comercianți, meseriași și întreprinzători, cari toți aparțin clasei inteligente și cari toți sînt membri activi ai partidului național român. Nici unul, dar absolut nici unul din acestia nu s'a demis la atîta dejosire națională să participe la cina unui deputat tisaist. Toți acești membri ai partidului național nu numai că nu ar fi negat, că atare participare ar fi în contra intereselor naționale, ci din contră invitațiunea deputatului au luat-o în ris și nici că și-au putut închipui că s'ar pute afla cineva dintre Români, care să participe la aceea cină.

Am cercat cu toată scrupulositatea și imparțialitatea și atîta din persoane demne de toată credință, cât și din lista oaspeților participanți la aceea cină m'am convins, că dintre alegătorii români inteligenți din cercul nostru electoral, afară de dl Crișianu, delegat la ultima conferență electorală, — nimenea n'a luat parte.

Am aflat, ce e drept, în aceea listă afară de dl Crișianu încă doi alegători români cu numele Haru Ionuț și Leach Sanda, acești doi însă nu știu scrie și ceti; ambii au participat la alegere votînd și fiind siliți a vota pentru Boer Béla din considerațiuni de serviciu. Am mai aflat în lista oaspeților pe un gornic și un membru al antistiei comunale din Abrudsat, cari fusă nu sînt alegători și nu aparțin clasei inteligente. Această listă este deschisă în restaurațiunea „Luli Neni“ din Abrud, am ceti-o și o poate ceti cine numai voesece.

Nu pot ascunde nici aceea impregiurare, că factorii conducători ai memorabilei cini și-au dat silița a da acelui ospetz și oareși-care colorit oficios; așa vîdînd, că nici după-ce s'a servit a doua friptură substitutul primarului nu este de față, și-au pus carul în petri și le-au și succes a-l ademeni să participe ca simplu spectator, pentru-că cina o avuse deja în familie.

Aceasta este starea adevărată a lucrului. Judecata să i-o facă publicul nepreocupat.

C.

Cronică.

Numiri. Ministrul de justiție a numit de vice-notari: pe practicanții în drept: Alexandru Donovanăk la judecătoria cercuală din Simleul-Silvaniei, Vincențiu Vajna la judecătoria cercuală din S-St-Georgiu și Iosif Dubay la judecătoria cercuală din Timișoara; de

Săracul ce grău, acum îl bagă sub o peatră mare, de unde nu mai ese nici un grăunț tare.

Vine gazda cu făina gata

Găzdoia iute aduce covata

Cerne iute și frîmîntă, apoi îndată merge după paie, aduce în spate.

aduce ca cu carul

arde cuptorul roșu ca și jarul,

rupe aluatul și-l împletește

il pune pe lopată și-l potrivește.

Și fără milă-l țipa în cuptor

Unde se face roșu ca un bujor,

Și-l scoate afară, și-l pune pe masă,

Șiind prea bine că noi vom veni la casă

În astă seară plină cu bucurie,

Care-o prăsnesc Români cu multă veselie.

Mulțumim pentru colac frumos

Și sfînta nascere a lui Christos

Să vă fie de folos.

A doua mulțumită este mulțumita copiilor ce o rostesc după colindă:

Umbîm pe de-aproape și pe departe

Ca să învățăm puțină carte,

De-am căpeta un comănac,

Că earna-i grea palăria n cap,

De-am avé o cușmă neagră

Și ea ne-ar fi de treabă.

Jupănul gazdă de s'a împrejuta,

În pungă a căuta,

'Mi-a da șuștacul cu petacul

Să-l împărțesc cu ortacul.

Jupăneasa găzdoia de s'a împrejuta,

În cămară s'a băga;

Și 'mi-a da o spată lată,

Ca nime să nu mă bată.

Și un cărnaț lung,

Ca multă vreme să mă ajung,

'Mi-a da un colac mare

Cât rotula plugului,

Să facă husdup

În straița pruncului.

Mulțumim frumos Jupăne gazdă

Și să 'ți dee Dumnedeu,

Căți cărbuni în vatră

Atâți boi în poiată,

Câte paseri sburătoare

Atâtea vaci mulgătoare.

Să rămăi gazdă sănătoasă

Cu o colindă veseloașă,

Dela noi dela vr'o doi

Dela douăzeci și doi.

Alexandru Gaia.

Petre Ispirescu.

(Cuvîntare rostită în ședința Academiei române)

de

A. I. Odobescu.

(Urmare.)

Scopul nu era încă atins. Ispirescu a lăsat v're-o 8 sau 9 mii lei datorie de plătit pentru

scriitori pe diurnistii Ludovic Péntek la tribunalul reg. din Zélu și Ludovic Fodor la trib. reg. din Seghedin.

De președinți ai comisiunilor pentru censurarea advocaților s'au numit la Budapesta: Emeric Szentgyörgyi, președinte de senat la curtea de cassatiune, ear' la M. Oșorheiu Iosif Schneider jude r. la curtea de apel de acolo. De substituți ai lor s'au numit dl Emeric Suhaj jude la curtea de cassatiune și Alexandru Vita, procuror suprem în Murész-Oșorheiu.

Deputați congressionali s'au mai ales din cler: în cercul III al Devei Ioan Papiu, protopresbiter în Deva; în cercul VI al Clujului Petru Roșca jun., protopresb. în Turda; în cercul VII al Dejului Simeon Monda, protopresb. în Bistrița; în cercul IX al Brașovului Ioan Petric, protopresb. în Brașov și în cercul X al Făgărașului Dr. Ilarion Pușcariu, asesor cons. în Sibiu; mireni: în cercul V al Devei Dr. Ioan Mihu, avocat în Orăștie; în cercul VIII al Geoagiului Pompiliu Piposiu, redactor în Sibiu; în cercul XI al Turdei Partenie Cosma, director de bancă în Sibiu; în cercul XII al Clujului Petru Nemes, notar public în Brașov; în cercul XIII al Solnocului Dr. Remus Roșca, redactor în Sibiu; în cercul XIV al Bistriței Dr. Absolon Todea, avocat în Reghinul-săsesc; în cercul XV al Târnavei Mateiu Voilean, asesor cons. în Sibiu; în cercul XX al Făgărașului Ilariu Duvlea, adv. în Făgăraș.

Episcopul ev. lut. Tentsch a plecat alaltăieri, Duminecă, cu trenul de seara la Pesta.

† **Maria Hannia** nasc. Bădilă, una din cele mai cunoscute și mai stimabile femei române din Ardeal, a încetat alaltăieri, în ziua de Crăciun, din viață, ear astăzi, Duminecă, a fost înmormântată.

Familia repozatei a dat următorul anunț funebrel:

Maria Hannia nasc. Bădila în etate de 57 ani, după lungi și grele suferințe, astăzi la 2 oare dimineața și-a dat nobilul suflet în mâinile Creatorului.

Remășițele pământești se vor transporta Duminecă în 27 Decembrie 1887 (8 Ianuarie 1888) la 2 oare după-ameași din casa proprie, strada Urezului Nr. 19, în cimiterul greco-ăsăritean dela poarta turnului spre repaos etern.

În vezi pomenirea ei!

Sibiu, 25 Decembrie st. v. 1887.
Ioan Hannia, protopresbiter și director seminarial, ca soț; Ioan Bădilă, jude regesc la tribunal, ca frate; Anna Moga nasc. Bolloga, Maria Dima n. Bolloga, Valeriu Bolloga, dirigent de bancă; Dr. Ioan Moga, George Dima, profesor seminarial nepoți; Iacob Bolloga, consilier aulic în pens., Iohanna Bădilă nasc. Moldovan, cumnați: Alexandrina, Eugenia, Aurelia, Anicuța Ionel și Cornelia Moga; Mărioara și Ionel Dima, strănepoți.

Deși era un cumplit ger, repozata a fost petrecută până la biserica din suburbiul inferior, unde s'a săvârșit ceremonia de înmormântare și de acolo până la cimiterul dela marginea orașului de un numeros și distins public.

Unim condolențele noastre cu ale numărșilor amici și stimatori ai familiei atinse de această grea lovitură.

Avis. Ni se trimite spre publicare următorul avis: În ajunul anului nou, Joi în 12 Ianuarie 1888 (31 Decembrie 1887), va avé loc o convenire socială împreună cu dant, în sala hotelului „Meltzer”. Inceputul la 8 oare seara. Musica se va provedé de capela reg. 31. La însărcinarea mai multora, Dr. Russu.

lui și amândoi, mai ales au purtat în conștiința lor și în faptele vieții lor, tiparul onoarei și demnității omenesci, acela al sincerii și sporniceii iubiri cătră semenii lor, acela al unui adevărat cult cătră pământul lor de nascere!

Acești doi bărbați, pe care, unul 'l-a dus țeara întreagă la groapă, în primăvara anului 1885, ear' altul a fost înmormântat acum trei săptămâni, cu un umilit cortegiu de rude, de pretini și de lucrători ai lui, ambii acești bărbați s'au potrivit în tănuitele dorințe ale testamentelor lăsate de dinșii. Petre Ispirescu, lucrătorul tipograf și scriitorul de basme populare, exprimă în Iunie 1883, aceleași modeste recomandățiuși postume ca și la 23 Septembrie 1884, marele diarist și conducător politic al țerii, C. A. Rossetti. *)

(Va urma.)

*) În testamentul lui C. A. Rossetti, scris la 23 Septembrie (11 Oct.) 1884, găsim următoarele recomandățiuși, identice cu ale Ispirescului:

„Rog (pe soția mea) ca împreună cu fia și fiii nosștri să împlinescă ultimele mele rugățiuși.

„Să nu se facă pentru înmormântarea mea nici o ceremonie. Un singur preot de mir. Carul simplu cu doi cai. Nici un doliu, nici în camere, nici la poartă, nici pe cai. Nici o invitație, ci numai un simplu anunț prin țiar. Nici o paradă și nici gendarmi.”

Ce minunată analogie de cugete la doi oameni, cari în condiții sociale cu totul diferite, hrăneau în inimile lor aceleași simțiri de bunătate, de afecțiune, de onoare, de demnitate și de dispreț pentru tot ce este fală zadarnică și fără folos pentru semenii lor!

Defraudare. În urma unei sconțării a cassei postale din Sibiu s'a găsit o defraudare de 1500 fl. Un oficiant suspect a fost imediat închis; mai târziu dînsul a constatat faptul, spunând că dînsul e defraudatorul și a jucat acei bani în loterie.

Mușcat de câni. Un băiat din tipografia noastră a fost alaltăseară mușcat la mâni și la picioare de nesce câni. Cânișii sînt și de altmintrelea sănătoși și astfel ranele băiatului nu sînt primejdioase. Nu înțelegem însă cum ordinul poliției de aici, de a nu lăsa cânișii pe stradă fără botniță, are atât de puțin efect și se află oameni, cari se simt în drept a fi dispensați de a respecta o măsură ce s'a luat pentru binele obștesc.

Bal în Densuș. Primum următorul Anunț: Invitare la balul ce se va ține în 14 Ianuarie st. n. 1888 în sala d-lui Roth Adolf în Densuș. Inceputul la 7 oare seara. Scopul acestui bal este, ca din venitul curat să se înființeze un fond pentru școala gr.-cat. din Densuș; deci recurgem la bunătatea on. public, ca să ne sprijinească cu sucursul posibil în această întreprindere a noastră. Ofertele marinoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe calea țiaristică. În numele scaunului școlastic: Ioan Itulu, preot gr.-cat. și director școlar; Petru Paveloni, învățător.

Hymen. Dl Eugen Biau șiși va serba cununia cu d-soara Ludovica Moga din Frata la 10 Ianuarie a. c.

Mai trebuie comentat? În congregățiușnea extraordinară a comitatului Solnoc-Dobăca, a cărei membri sînt Români în majoritate absolută, s'a votat în 29 Decembrie 100 de fl. din cassa comitatului pentru „Reuniunea de maghiarizare din Orșova” și alți 50 fl. pentru altă „reuniune de cultură maghiară” în comitatul Bihorului. Tot odată s'a adus conculus, că venite crășmaritului de trei luni în comuna Ciceu-Cristur, care până acum erau ale bisericii gr.-cat., ca parte competentă din venitele dreptului de regalii, s'au desființat respective s'au dat comunei, sub pretext că comuna are mai multă lipsă de ajutor ca biserica. De sigur Cucuik-Mola pașa, mai marele orânduitor al trebilor comitatului, nu a lipsit și de astădată să și arete întreaga sa putere, pe care cel de sus 'i-a încredințat-o.

Un nou Ateneu român. Cetim în „Românul”: „Ateneul din Bêrlad a ținut la 28 Decembrie o întrunire, în care s'ă decis între altele: A se cere parlamentului de a se recunoaște Ateneul din Bêrlad ca persoană morală, cum e Ateneul din Bucuresci și Craiova; a se deschide un club liberal, unde să se poată întruni membrii Ateneului. S'au votat 300 lei pentru abonamente la revistă străine, necesare pentru toți membrii.”

O revistă macedo-română. După-cum aflăm în „Telegraful”, dela 1 Ianuarie 1888 va apăre sub direcțiușnea unui comitet o revistă literară în dialectul macedo-român, noua revistă va purta numele „Macedonia” și se va ocupa exclusiv cu literatura fraților nostri dela Pind.

O felicitare de anul nou a principelui de Coburg. După-cum se raportează din Sofia, principele Ferdinand de Coburg a adresat în 31 Decembrie o telegramă de felicitare Maiestății Sale Monarcului Francisc Iosif, în care principele s'a subscris: „Ferdinand, prince de Bulgarie”. Maiestatea Sa 'i-a răspuns prin intendantul suprem de curte, principele Hohenlohe, mulțumindu-'i prin o telegramă care era adresată: „Alteței Sale prințului Ferdinand de Sachsen-Coburg”. Bietul Ferdinand!

A murit la picioarele Papei. Principele Colonna a trimis Sămbătă prin intendantul seu de curte Enrico Donati un dar Pontificelui, un obiect de artă lucrat din nestimate. Dar' chiar în momentul când Donati s'a întins ca să predece Pontificelui darul adus a fost lovit de apoplexie și a cădnt trāsniit înaintea tronului pontifical. Spaima Pontificelui nu a fost chiar mică.

Universitățile din Rusia. Din Petersburg se comunică, că în cercurile competente de acolo să se asigure, că împăratul Alexandru III, acum de curând, prin persoane fnalte a luat informații mai precise de statutul universității, care după-cum se scie este adevăratul motiv al mișcării opoziționiste la școalele superioare din Rusia. Tot în cercurile menționate se crede probabil, că în urma retragerii, privită ca iminentă, a ministrului instrucțiușunii Deljanoff va urma o modificare a acestui statut în mai multe puncte esențiale și că în acest cas se procede la re-deschiderea universităților mai curând de cum se proiectase, probabil chiar înainte de expirarea vacanțelor de anul nou.

Țarul și Papa. Papa a primit la 31 Decembrie o depeșă a Țarului, care-l felicită cu ocaziunea jubileului seu și țice, că nu se îndoesce că înțelepciunea, de care Leon XIII a dat atâtea probe fi va permite să concilieze trebuințele catolice în Rusia cu principiile fundamentale ale imperiului. Ministrul dl de Giers și comitele Tolsțoi au adresat asemenea felicitările lor Papii.

Pohod na Sibir. Cine nu cetesce cu drag poesia lui Alexandri „Pohod na Sibir”,

dar' cine nu se îngrozesce cetindu-o, închipuindu-'și viu acel tablou, în care vede toată mișelătatea și suferința prinsonerilor, cari desculți și plini de rane pricinuite de pleasna corbacului, se țiră pe sterpele câmpii de zăpadă prin viscol? Și mulți atât de mulți oameni sînt siliți a urma ordinelor guvernului rusesc, atâtea mii de nefericici se nasc pe lumea lor numai ca se moară prin Siberia! După datele cari le aflăm în „Petersb. Listok”, în anul 1887 au fost trimiși 110.000 de arestanți în Siberia nordică, cu deosebire în guvernamentele Irkutsk, Ienniseisk și Iakutsk. Dar' de trei ori mai mare e numărul prinsonerilor trimiși în Siberia vestică, aproape 300.000 de oameni. Dintre acestia foarte mulți au fugit: după-cum arată numerii încheiați cu finea anului 1887, 48.000 de inși au fugit din Siberia nordică și până ađi nu li s'a dat de urmă; în Siberia vestică se mai găsesc abia 33 procente din numărul întreg, pe când 67 procente au dispărut cu totul.

Cadavrul lui Napoleon III. Ziua de astăzi, Luni în 9 Ianuarie, a fost hotărîta pentru transportarea cadavrului lui Napoleon III cu tren separat din Chislehurst în mausoleul cel nou dela Tarnborough. S'au făcut puține pregățiri; fără pompă și lux, cortegiul avea să fie întovărășit abia de gendarmii păzitori.

Bibliografie. „Amicul familiei”, diar belectric și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Apare de două ori pe lună în Gherla. Anul XII, Nr. 1, Ianuarie 1888. Sumar: La anul nou poesie. Iacob Murășianu cu portret. Căntece de V. Muntescul. Literatura provincială de Dr. Gr. Silași. Lasă-'ți gândul de G. Simu. Județul de T. Alexi. Din miseriile sociale, novelă de Paulina C. Rovenar. Ea schiță de Emilia Lung Puhallo. Unei moarte de T. Storm tr. de Iosif Popescu. Crescerea copiilor în familie de Ioan Dariu. Doine de Vasile Budescu. Diverse. O ilustrațiune: Trist ajun de Anul nou. În urmă glume ilustrate.

Academia română.

Publicațiune.

De mai mulți ani „Academia română” șiși dă neincetate silințe pentru a stringe cât se poate mai multe documente de tot felul, cari ar pute fi de folos pentru studiarea istoriei națiunii. Numai prin studiul documentelor se poate lumina și înțelege trecutul neamului nostru.

Colecțiunile strînse până acuma de „Academia” cuprind peste deuce mii documente de deosebite feluri: chrisoave, cărți domnesci, cărți de judecată și de hotărnicii, anafonale, zapise, foi de zestre, și altele.

„Academia” face apel la toți aceia, cari posed documente și hărții vechi și cari ar bine-voi a contribui la îmbogățirea colecțiunilor sale. „Academia” ar vedé cu cea mai viuă mulțumire interesul ce 'i-s'ar arêta în această privință și ar primi cu toată recunoștința toate documentele și alte manuscrise, cari 'i-s'ar dărui pentru colecțiunile sale.

Se vor da — când se va exprima dorința — dela cancelaria „Academiei” copii în scrisoare modernă și traduceri în limba română de pe originalele vechi scrise cu cirilice sau în limbi străine, cari se vor dărui.

Toate documentele și manuscrisele, cari se vor trimite, să se adreseze la „Academia română” în Bucuresci.

Vieșle mulțumiri ale „Academiei” cătră dăruiitori se vor exprima și prin „Monitorul Oficial”.

Președintele „Academiei române”:

(Subscris) *Cogălniceanu.*

Secretarul general:

(Subscris) *D. Sturdza.*

Nr. 3928.

Bucuresci, 19/31 Decembrie 1887.

Varietății.

(Un nuc gigantic.) La Bourillar (cantonul Vaud-Suisse) s'a tăiat un nuc bătrân, care măsura 7 m. 65 de circumferință sau un diametru de 2 m. 43 centm., avea 8 crăci mari, care erau sub divizate în alte 11 crăci, din cari fiecare aveagrosimea nucului ordinar. Înălțimea totală a arborelui era de 16 m., ear' crăcile acoperiau un spațiu circular de 27 m. de diametru, sau suprafața acoperită era de 271 m. Se țice că acest nuc era bătrân de 4 sute de ani.

(Incendiul marelui teatru dela Islington.) Firul telegrafic ne-a adus deja scirea despre incendiul marelui teatru dela Islington, în Londra. Este sigur, că dacă acest incendiu isbucnia cu o oară mai înainte, adecă pe când se juca piesa „Dick Whittington și pisica sa”, ar fi fost de semnalat toate de victime, căci sala era plină de lume, cum sînt toate teatrele din Londra în timpul sărbătorilor Crăciunului și în ziua anului nou. Este chiar o minune, că directorul teatrului, dl Wilmot și familia sa, cari locuesc într'un pavilion din intrul teatrului, au putut să scape. D-na Wilmot și cei patru copii ai săi deși se culcaseră, dl Wilmot se desbrăca, când se auđiră cele dintăiu strigăte de alarmă. Înspăimântați, se vędură încungiurați de flacări, când mai mulți curagioși pompieri se urcară pe o scară de scăpare, au pătruns în apartamentul lor și 'i-a scos afară pe toți, unul câte unul. Focul a isbucnit deasupra scenei, și păzitorul de noapte, care făcea de rond, îl zări în mo-

mentul când primele limbi de flacări iluminau scena. El făcu îndată să funcționeze pompele instalate între culise, dar' după două minute tot teatrul era în flacări. În câteva minute pom-pierii se aflară la locul sinistrului, dar' toate sforțările lor fură zadarnice. Teatrul ardea ca o cutie de chibrituri, după expresiunea unui martor ocular, și la oara 1 și jumătate din noapte presenta aspectul cel mai îngrozitor. Un zid s'a dărîmat pe acoperișul grajdurilor companiei generale a omnibusurilor, cari sînt alături de teatru. Mai mulți cai au fost omorîți și un rëndăș dela grajd a avut piciorul rupt. Focul s'a întins cu o repeziune atât de mare, încât până la oarele 2 din noapte teatrul nu mai era decăt o grămadă de ruine. Acest teatru era unul dintre cele mai frumoase și dintre clădirile cele mai noue de felul acesta. În el încăpeau 3000 persoane și era privit ca cel mai sigur în contra incendiului. Nu era asigurat decăt pentru o sumă foarte mică, astfel că pagubele materiale sînt foarte mari. Punerea în scenă a piesei „Dick Whittington și pisica lui” a costat 150.000 franci. Costumele, instrumentele de musică, — tot a fost prada flacărilor și un personal de aproape 250 artiști, mașiniști, coriști, etc., au rēmas pe drumuri.

(Inundațiunile în China.) O telegramă din San-Francisco aduse, mai acum câteva zile, scirea că inundațiunile în China au făcut mii de victime. Această scire este acum confirmată de o scrisoare primită din Queestown (Irlanda) dela un misionar american, care trăesce acum în China. Și nu numai că primele sciri n'au fost exagerate, dar' din contră ele au fost mai puțin grave decăt se putea crede. După acest misionar, fluviul Galben și-a rupt stăvilarele la sud-vest de Chingow. Acest oraș a fost cu desevîrșire inundat împreună cu alte deuce orășele foarte poporate.

Peste treiđeci mii persoane s'au înecat și peste 800.000 până la 900.000 persoane se află fără hrană și fără nici un adăpost. Mai toată provincia se află astăzi transformată într'un mare lac de o adîncime de trei până la deuce metri. Malurile fluviului sînt ocupate de mii de nenorociți culcați pe pământ, aproape goli și muritori de foame. În câteva locuri a început a se construi barace pentru a fi adăpostiți. Timpul cel rece fi face să suferă foarte mult și autoritățile sînt în neputință de a le veni în ajutor.

Posta ultimă.

Berlin, 8 Ianuarie n. Guvernul va cere 100 milioane marce pentru reforma proiectului militar. „Kölnische Zeitung” țice: Representanții militari ai Rusiei au anunțat dislocarea altor două divisiuni rusesci din internul Rusiei la granița apuseană.

Berlin, 8 Ianuarie n. Impăratul german trebuie să păzească patul; pătîmesce de beșică.

San-Remo, 8 Ianuarie n. Cu privilegiul unei preumblări cu trăsura, caii principelui de coroană s'au spăriat; principele de coroană nu și-a perđut prezența și a dat ajutor ca să se oprească caii. Vre-un incident nu s'a în-tēplat.

Serviciul telegrafic
al

„TRIBUNEI”

Budapesta, 9 Ianuarie n. Casa deputaților. Ministrul de honveđi prezentează proiectul de lege privitor la convocarea rezervistilor dela honveđi la o deprindere de arme de șapte zile în scopul exercitării cu pușca cu repetiție. Joi se va presenta proiectul de lege asupra căilor ferate vicinal, ear' Luni se va lua la desbatere buđgetul.

Csanády trăesce. Scirea despre moartea lui s'a basat pe o mistificațiune. (Diarele de ađi din Budapesta au fost adus adecă scirea, că fostul deputat dietal Al. Csanády ar fi murit. Redacțiunea „Tribunei”.)

Pe podul suspendat s'a întēplat ađi-noapte un mare exces între miliție și poliție mai mulți au fost vulnerați.

Ieri s'a arestat un tiner elegant îmbrăcat, bănuit fiind a fi un spion rusesc. Acela pretinde a fi profesor din Moscva; înaintea poliției s'a provocat la consulatul rusesc, la ceea-ce a fost pus în libertate.

Constantinopol, 9 Ianuarie n. Expedițiunea cetii montenegrene a fost pregățită de cătră Zankoff în mânăstirea rusescă din Galata. Principele din Montenegro a încunosințat pe Poarta despre acest plan, dar' telegrama a sosit prea târziu. Într'aceste însă banda a fost împrăsciată de cătră trupele bulgare.

Redactor responsabil: **Adrian Cașolțanu.**

Economie.

Tergul de rimători în Steinbruch. În 7 Ianuarie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 47.- cr. până 48.- cr. unguresci grei, tineri -- cr. până 50.- cr., de mijloc 49.- cr. până 50.- cr., ușori 48.- cr. până 49.- cr., mărfa țărănească, grea 47.- cr. până 47.1/2 cr., de mijloc 47.- cr. până 47.1/2 cr., ușoară 46 1/2 cr. până 47.- cr., românesci de Bakony, grei -- cr. până -- cr., transito de mijloc -- cr. până -- cr. transito ușori -- cr. până -- cr., transito sârbesci grei 47.- cr. până 47.1/2 cr., transito de mijloc 46.1/2 cr. până 47.- cr., transito ușori 46.- cr. până 47.- cr., îngrășați cu ghindă -- cr. până -- cr. per 4% cumpeniți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 7 Ianuarie st. n. Timișoara: 75 26 52 73 33. Viena: 29 45 51 58 54.

Cursul pieței din Sibiu

Table with exchange rates for various currencies like Hartie-moneta română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusești.

Bursa de Budapesta

Table with financial data for the Budapest stock exchange, including gold and silver prices, bonds, and shares.

Table with various market prices including Despagubire pentru dijma ung. de vin, Imprumut cu premiu ung., Lesuri pentru regularea Tisei și Seghedin.

Bursa de Viena

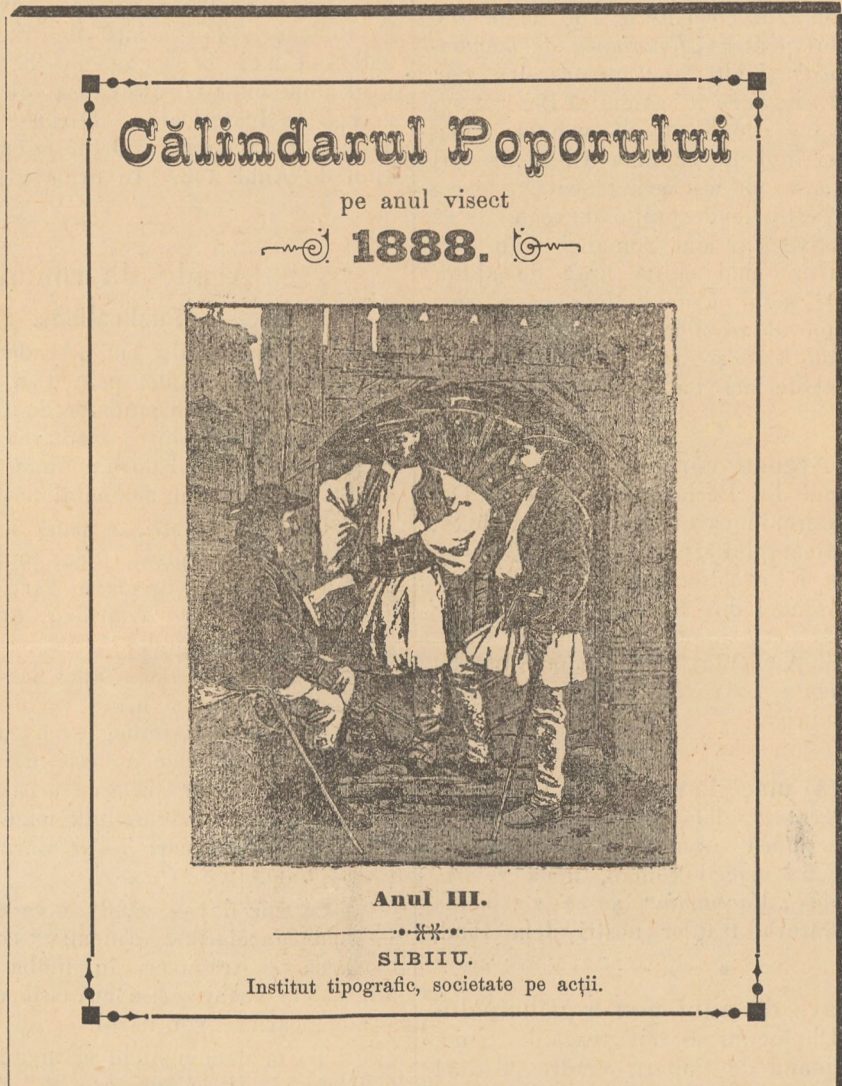
Table with financial data for the Vienna stock exchange, including gold and silver prices, bonds, and shares.

Table with various market prices including Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., Bonuri rurale ung., Despagubire pentru dijma ung. de vin.

Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- List of books for sale with titles like Pădureanca, Fata Stolerului, Ce n'a fost și nu va fi, Piperuș Petru, Păcală și Tândală, Jucării și jocuri de copii, Teiu legănat, Colăcărutul, Fiica a nouă mame, Povestea lui Ignat, Sfântul Nicolae, Înderătnicul, Blăstem de mamă, Bunica, Vlad și Catrina, Din bătrani, Pe pământul Turcului, Căldărușa cu trei picioare, Cenușoara.

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc (cu povești economice pe fiecare lună). -- Chronologie pe anul 1888. -- Regenții europeni. -- Posta. -- Corespondența telegrafică. -- Raportul între măsurile noue și vechi. -- Scala timbrului. -- Lucrarea pământului. -- Bătaia lui Sânt-Petru. -- Pădurea miseriei. -- Isvor de apă-vie de George Coșbuc. -- Poesii („Soarele mire“ de S. Bodnărescu; „Pribeagul“ de Andrei Bărseanu; „Kamadeva“ de M. Eminescu; Doine populare). -- Anecdote populare (Țiganul hopsitar; Țiganul și calul; Țiganul isteț; Țiganul păcălit). -- Tergurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

DICTIONAR

român-germân și germân-român de Sab. Pop. Barcianu, odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc. Revidat și completat de Dr. D. P. Barcianu. Partea I. Română-germână. 704 pagini. Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Tipărituri:

- List of printed items: 1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr. 2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr. 3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 cr. 4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr. 5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) 50 cr. 6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr. 7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr. 8. Fileră de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr. 9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr. 10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr. 11. Testimoniu pentru scoalele populare una sută 80 cr. 12. Testimoniile de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886.

Despre jurisdicțiuni,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886 Despre procedura disciplinară. Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 38.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII. din anul 1886:

Despre comune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Institutul tipografic execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipăresce cărți de tot felul, anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sînt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte de asemeni.